ความตกลง

ระหว่าง

สำนักงานเศรษฐกิจและการค้าไทเปประจำประเทศไทย

และ

สำนักงานการค้าและเศรษฐกิจไทยประจำไทเป

เพื่อ

การเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร

ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้

สำนักงานเศรษฐกิจและการค้าไทเปประจำประเทศไทย ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "TETO" และ สำนักงานการค้าและเศรษฐกิจไทยประจำไทเป ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "TTEO"

มีความปรารถนาที่จะจัดทำความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ และได้รับการอนุมัติจากผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ 1

ขอบข่ายด้านบุคคล

ความตกลงนี้ให้ใช้บังคับแก่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตหนึ่งหรือทั้งสองอาณาเขต

ข้อ 2

ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

1. ภาษีที่จัดเก็บอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งความตกลงนี้จะใช้บังคับโดยเฉพาะ ได้แก่

ก) ในอาณาเขตที่กฎหมายภาษีอากรซึ่งบริหารโดยกรมสรรพากรไทย ใช้บังคับ ณ วันที่ได้ลงนามในความตกลงนี้

ภาษีเงินได้ และ

ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

ข) ในอาณาเขตที่กฎหมายภาษีอากรซึ่งบริหารโดยกรมภาษีอากร กระทรวงการคลังไทยใช้บังคับ ณ วันที่ได้ลงนามในความตกลงนี้

ภาษีเงินได้มวลรวมบุคคลธรรมดา และ

ภาษีเงินได้วิสาหกิจที่แสวงหากำไร

2. ความตกลงนี้จะใช้บังคับแก่ภาษีใด ๆ ที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันในสาระสำคัญซึ่งใช้บังคับหลังจากวันที่ลงนามในความตกลงนี้ โดยตั้งบังคับเพิ่มเติมจาก หรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของอาณาเขตทั้งสองจะได้แจ้งแก่กันและกันเพื่อให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใด ๆ ซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรนั้น

ข้อ 3

บทนิยามทั่วไป

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

(ก) คำว่า "อาณาเขต" หมายถึง อาณาเขตที่อ้างถึงในอนุวรรค 1 (ก) หรือ 1 (ข) ของข้อ 2 แล้วแต่บริบทจะกำหนด

(ข) คำว่า "บุคคล" รวมถึงบุคคลธรรมดา บริษัทและคณะบุคคลใด ๆ ตลอดจนหน่วยใด ๆ ซึ่งถือว่าเป็นบุคคลเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษี

(ค) คำว่า "บริษัท" หมายถึงนิติบุคคลใด ๆ หรือหน่วยใด ๆ ซึ่งถือว่าเป็นนิติบุคคลเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษี

(ง) คำว่า "การจราจรระหว่างประเทศ" หมายถึง การขนส่งใด ๆ โดยเรือหรืออากาศยานซึ่งดำเนินการโดยวิสาหกิจของอาณาเขตหนึ่ง ยกเว้นกรณี การเดินเรือหรือเดินอากาศยานดำเนินการระหว่างสถานที่ต่าง ๆ ในอีกอาณาเขตหนึ่งเท่านั้น

(จ) คำว่า "วิสาหกิจของอาณาเขตหนึ่ง" และ "วิสาหกิจของอีกอาณาเขตหนึ่ง" หมายถึงวิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตหนึ่งและวิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่ง แล้วแต่บริบทจะกำหนด

(ฉ) คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายถึง

(1) ในกรณีของอาณาเขตที่อ้างถึงในอนุวรรค 1 (ก) ของข้อ 2 อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมายโดยอธิบดี

(2) ในกรณีของอาณาเขตที่อ้างถึงในอนุวรรค 1 (ข) ของข้อ 2 อธิบดีกรมภาษีอากร กระทรวงการคลัง หรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมายโดยอธิบดี

2. ในการใช้บังคับความตกลงนี้ในอาณาเขตหนึ่งในเวลาใดก็ตาม คำใด ๆ ที่มิได้นิยามไว้ในความตกลงนี้ให้มีความหมายตามที่คำนั้นมีอยู่ตามกฎหมายเกี่ยวกับภาษีในขณะนั้นของอาณาเขตนั้น ซึ่งเกี่ยวข้องกับภาษีซึ่งความตกลงนี้ใช้บังคับ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น ความหมายของคำภายใต้กฎหมายภาษีของอาณาเขตนั้นจะมีความสำคัญเหนือความหมายที่ได้บัญญัติไว้สำหรับคำของกฎหมายอื่นของอาณาเขตนั้น

ข้อ 4

ผู้มีถิ่นที่อยู่

1. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้ บุคคลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของอาณาเขตหนึ่ง ถ้าภายใต้กฎหมายของอาณาเขตนั้น บุคคลนั้นมีหน้าที่ต้องเสียภาษี โดยเหตุผลแห่งการมีภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ สถานจัดการหรือที่ก่อตั้ง หรือโดยเกณฑ์อื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

2. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค 1 บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของทั้งสองอาณาเขต ให้กำหนดสถานภาพของบุคคลดังกล่าวดังต่อไปนี้

(ก) ให้ถือว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของอาณาเขตซึ่งบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวร ถ้าบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวรในทั้งสองอาณาเขต ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของอาณาเขตซึ่งบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัวและทางเศรษฐกิจใกล้ชิดกว่า (ศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ)

(ข) ถ้าไม่อาจกำหนดอาณาเขตซึ่งบุคคลนั้นมีศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญหรือถ้าบุคคลธรรมดานั้นไม่มีที่อยู่ถาวรในอาณาเขตหนึ่งอาณาเขตใด ให้ถือว่าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตที่บุคคลนั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัย

(ค) ถ้าบุคคลธรรมดานั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในทั้งสองอาณาเขตให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของอาณาเขตทั้งสองแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

3. ในกรณีที่ตามเหตุผลแห่งบทบัญญัติของวรรค 1 บุคคลนอกเหนือจากบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตทั้งสอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของอาณาเขตทั้งสองแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

ข้อ 5

สถานประกอบการถาวร

1. เพื่อความมุ่งประสงค์ของความตกลงนี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" หมายถึงสถานธุรกิจประจำซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

2. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" โดยเฉพาะรวมถึง

(ก) สถานจัดการ

(ข) สาขา

(ค) สำนักงาน

(ง) โรงงาน

(จ) โรงช่าง

(ฉ) เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือบ่อก๊าซ เหมืองหิน หรือสถานที่อื่นใดที่ใช้ในการขุดค้นทรัพยากรธรรมชาติ

(ช) ที่ทำการเพาะปลูก หรือไร่สวน

(ซ) คลังสินค้า ในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลซึ่งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการเก็บรักษาสินค้าสำหรับบุคคลอื่น

(ฌ) ที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้าง โครงการติดตั้งหรือโครงการประกอบหรือกิจกรรมตรวจควบคุมที่เกี่ยวเนื่องกับโครงการดังกล่าวแต่เฉพาะกรณีที่ตั้ง โครงการหรือกิจกรรมนั้นดำรงอยู่ชั่วระยะเวลาหนึ่งเกินกว่า 6 เดือน

(ญ) การให้บริการรวมตลอดถึงการให้บริการปรึกษาโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตหนึ่งผ่านลูกจ้างหรือพนักงานอื่นกรณีที่กิจกรรมในลักษณะนั้นดำรงอยู่ เพื่อโครงการเดียวกันหรือโครงการที่เกี่ยวเนื่องกันในอีกอาณาเขตหนึ่ง สำหรับชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันเกินกว่า 6 เดือน ภายในระยะเวลา 12 เดือนใด ๆ

3. แม้จะมีบทบัญญัติก่อนหน้าของข้อนี้อยู่ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" ไม่ให้ถือว่ารวมถึง

ก) การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา หรือการจัดแสดงสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจนั้น

ข) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษาหรือการจัดแสดง

ค) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้วิสาหกิจอื่นใช้ในการแปรสภาพ

ง) การมีสถานธุรกิจประจำเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดซื้อสิ่งของ หรือสินค้า หรือรวบรวมข้อสนเทศเพื่อวิสาหกิจนั้น

จ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ซึ่งมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบให้แก่วิสาหกิจนั้น

ฉ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อดำเนินกิจกรรมที่กล่าวถึงในอนุวรรค (ก) ถึง (จ) โดยมีเงื่อนไขว่า กิจกรรมทั้งมวลของสถานธุรกิจประจำ ซึ่งเป็นผลมาจากการรวมเข้ากันนี้ มีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือส่วนประกอบ

4. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 1 และวรรค 2 เมื่อบุคคลนอกเหนือจากตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค ๕ กระทำการในอาณาเขตหนึ่งในนามของวิสาหกิจของอีกอาณาเขตหนึ่ง ให้ถือว่าวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการถาวรในอาณาเขตแรกที่กล่าวถึง ถ้าบุคคลดังกล่าว

(ก) มีและใช้อย่างเป็นปกติวิสัยในอาณาเขตแรกที่กล่าวถึง ซึ่งอำนาจในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจนั้น เว้นไว้แต่ว่ากิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคลนั้นจำกัดอยู่เฉพาะการซื้อสิ่งของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจนั้น

(ข) ไม่มีอำนาจเช่นว่านั้น แต่ได้เก็บรักษาอย่างเป็นปกติวิสัยในอาณาเขตแรกที่กล่าวถึงซึ่งมูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าที่เป็นของวิสาหกิจนั้น ซึ่งบุคคลดังกล่าวดำเนินการตามคำสั่งซื้อจากวิสาหกิจนั้นหรือดำเนินการส่งมอบในนามของวิสาหกิจนั้นอยู่เป็นประจำ หรือ

(ค) ไม่มีอำนาจเช่นว่านั้น แต่ได้จัดหาคำสั่งซื้ออย่างเป็นปกติวิสัยในอาณาเขตแรกที่กล่าวถึงทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดเพื่อวิสาหกิจนั้น หรือเพื่อวิสาหกิจนั้นและวิสาหกิจอื่น ๆ ซึ่งอยู่ในความควบคุมของวิสาหกิจนั้น หรือมีผลประโยชน์ควบคุมอยู่ในวิสาหกิจนั้น

5. วิสาหกิจของอาณาเขตหนึ่งจะไม่ถือว่ามีสถานประกอบการถาวรในอีกอาณาเขตหนึ่งเพียงเพราะว่าวิสาหกิจดังกล่าวดำเนินธุรกิจในอีกอาณาเขตหนึ่งนั้น โดยผ่านทางนายหน้าตัวแทนการค้าทั่วไปหรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ โดยมีเงื่อนไขว่าบุคคลเช่นว่านั้นได้กระทำการอันเป็นปกติแห่งธุรกิจของตน

6. ข้อเท็จจริงที่ว่าบริษัทหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตหนึ่งควบคุม หรือซึ่งถูกควบคุมโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่ง หรือซึ่งประกอบธุรกิจในอีกอาณาเขตหนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการถาวรหรือไม่ก็ตาม) มิเป็นเหตุให้บริษัทหนึ่งบริษัทใดเป็นสถานประกอบการถาวรของอีกบริษัทหนึ่ง

ข้อ 6
เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

1. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของอาณาเขตหนึ่งได้รับจากอสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกอาณาเขตหนึ่งนั้น

2. คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" ให้มีความหมายซึ่งคำนั้นมีอยู่ตามกฎหมายของอาณาเขตซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ คำนี้ไม่ว่ากรณีใดจะรวมถึงทรัพย์สินอันเป็นอุปกรณ์ของอสังหาริมทรัพย์ ปศุสัตว์ และเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรและป่าไม้ สิทธิที่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติของกฎหมายทั่วไปว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิเก็บกินในอสังหาริมทรัพย์และสิทธิต่าง ๆ ที่จะได้รับชำระตามจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้หรือจำนวนตายตัวเพื่อเป็นค่าตอบแทนในการทำงาน หรือสิทธิในการทำงานในขุมแร่ แหล่งแร่ และทรัพยากรธรรมชาติอย่างอื่น ส่วนเรือเดินทะเล เรือ และอากาศยานไม่ถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์

3. บทบัญญัติของวรรค 1 ให้ใช้บังคับแก่เงินได้ที่ได้รับจากการใช้โดยตรง การให้เช่า หรือการใช้อสังหาริมทรัพย์ในรูปอื่นด้วย

4. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 3 ให้ใช้บังคับแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจและเงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ซึ่งใช้ในการประกอบการบริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระด้วย

ข้อ ๗

กำไรจากธุรกิจ

1. เงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจของอาณาเขตหนึ่งให้เก็บภาษีได้เฉพาะในอาณาเขตนั้น เว้นแต่วิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจในอีกอาณาเขตหนึ่ง โดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้ว เงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจนั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกอาณาเขตหนึ่ง แต่ต้องเก็บจากเงินได้หรือกำไรเพียงเท่าที่พึงถือว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้น

2. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติวรรค 3 ในกรณีที่วิสาหกิจของอาณาเขตหนึ่ง ประกอบธุรกิจในอีกอาณาเขตหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวร ซึ่งตั้งอยู่ในอาณาเขตหนึ่งนั้น ในแต่ละอาณาเขตให้ถือว่าเงินได้หรือกำไรเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้นในส่วนที่พึงคาดหวังได้ว่าสถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับ ถ้าสถานประกอบการถาวรนั้นเป็นวิสาหกิจอันแยกต่างหากและประกอบกิจการเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันภายใต้ภาวะเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันและติดต่อกันอย่างเป็นอิสระโดยแท้จริงกับวิสาหกิจซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวรนั้น

3. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวร จะยอมให้หักค่าใช้จ่ายของวิสาหกิจซึ่งมีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของธุรกิจของสถานประกอบการถาวรนั้น (รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการทั่วไป) ไม่ว่าจะมีขึ้นในอาณาเขตซึ่งสถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่หรือที่อื่น อย่างไรก็ดี จะไม่ยอมให้มีการหักเป็นรายจ่ายสำหรับการจ่ายซึ่งไม่ยอมให้หักได้ภายใต้กฎหมายของอาณาเขตที่สถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่

4. หากเป็นประเพณีในอาณาเขตหนึ่งที่จะกำหนดกำไรอันถือเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยอาศัยมูลฐานอัตราส่วนร้อยละตามสมควรของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายของวิสาหกิจหรือของสถานประกอบการถาวรหรือโดยอาศัยมูลฐานแห่งการปันส่วนผลกำไรทั้งสิ้นของวิสาหกิจให้แก่ ส่วนต่าง ๆ ของวิสาหกิจ มิให้ข้อความในวรรค ๒ ของข้อนี้ ตัดหนทางของอาณาเขตนั้นจากการกำหนดกำไรเพื่อเสียภาษีโดยวิธีเช่นว่านั้น อย่างไรก็ดีวิธีที่กำหนดนั้น จะต้องเป็นวิธีที่มีผลตามหลักการต่าง ๆ ซึ่งกำหนดไว้ในข้อนี้

5. มิให้ถือว่าเงินได้หรือกำไรใด ๆ เป็นของสถานประกอบการถาวร โดยเหตุผลเพียงว่าสถานประกอบการถาวรนั้นซื้อสิ่งของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ

6. เพื่อความมุ่งประสงค์ของบทบัญญัติวรรคก่อน ๆ เงินได้หรือกำไรที่พึงถือเป็นของสถานประกอบการถาวรให้กำหนดโดยวิธีเดียวกันเป็นปี ๆ ไป เว้นแต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้วิธีอื่น

7. ในกรณีที่เงินได้หรือกำไรรวมไว้ซึ่งรายการเงินได้ซึ่งแยกอยู่ในบังคับของข้ออื่นแห่งความตกลงนี้ มิให้บทบัญญัติของข้ออื่นเหล่านั้นถูกกระทบกระเทือนโดยบทบัญญัติของข้อนี้

ข้อ 8

การขนส่งทางเรือและทางอากาศ

1. เงินได้หรือกำไรที่วิสาหกิจของอาณาเขตหนึ่งได้รับจากการเดินอากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในอาณาเขตนั้น

2. เงินได้หรือกำไรที่วิสาหกิจของอาณาเขตหนึ่งได้รับจากการดำเนินการเดินเรือในการจราจรระหว่างประเทศ อาจเก็บภาษีได้ในอีกอาณาเขตหนึ่ง แต่ภาษีที่เรียกเก็บในอีกอาณาเขตหนึ่งจะลดลงเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละ 50 ของภาษี

3. ให้ใช้บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 บังคับแก่เงินได้หรือกำไรซึ่งเกิดจากการเข้าร่วมกลุ่มการเข้าร่วมในธุรกิจ หรือการเข้าร่วมในตัวแทนปฏิบัติการระหว่างประเทศด้วย

4. วรรค 1 และ 2 จะใช้บังคับกับเงินได้หรือกำไรจากการเช่าเรือหรืออากาศยานจากเกณฑ์ระยะเวลา เที่ยวเดินทางหรือเรือเปล่า และเงินได้หรือกำไรจากการเช่าตู้สินค้าและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการเดินเรือหรืออากาศยานระหว่างประเทศ

ข้อ 9

วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

ในกรณีที่

(ก) วิสาหกิจของอาณาเขตหนึ่งเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุมหรือร่วมทุนของวิสาหกิจของอีกอาณาเขตหนึ่ง หรือ

(ข) กลุ่มบุคคลเดียวกันเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุมหรือร่วมทุนของวิสาหกิจของอาณาเขตหนึ่ง และวิสาหกิจของอีกอาณาเขตหนึ่ง

และในแต่ละกรณีได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจทั้งสองในด้านความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันพึงมีระหว่างวิสาหกิจอิสระ เงินได้หรือ กำไรใด ๆ ซึ่งควรจะมีแก่วิสาหกิจหนึ่ง หากมิได้มีเงื่อนไขเหล่านั้น แต่มิได้มีขึ้นโดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านั้น อาจรวมเข้าเป็นเงินได้หรือกำไรของวิสาหกิจนั้น และเก็บภาษีได้ตามนั้น

ข้อ 10

เงินปันผล

1. เงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตหนึ่งให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกอาณาเขตหนึ่งนั้น อย่างไรก็ตาม เงินปันผลเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในอาณาเขตซึ่งบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่และตามกฎหมายของอาณาเขตนั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของประโยชน์ของเงินปันผลภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน

(ก) ร้อยละ 5 ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น ถ้าเจ้าของประโยชน์เป็นเจ้าของโดยตรงอย่างน้อยร้อยละ 25 ของทุนของบริษัทผู้จ่ายเงินปันผล

(ข) ร้อยละ 10 ของจำนวนเงินปันผลทั้งสิ้น ในกรณีอื่น ๆ ทั้งหมด

2. คำว่า "เงินปันผล" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึงเงินได้จากหุ้น หุ้นเหมืองแร่ หุ้นผู้ก่อตั้ง หรือสิทธิอื่น ๆ ซึ่งมิใช่สิทธิเรียกร้องในหนี้ อันมีส่วนร่วมในผลกำไร รวมทั้งเงินได้จากสิทธิอื่น ๆ ในบริษัทซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของการจัดเก็บภาษีเช่นเดียวกับเงินได้จากหุ้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับในอาณาเขตซึ่งบริษัทที่ทำการแบ่งให้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่

3. บทบัญญัติของวรรค 1 จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตหนึ่งประกอบธุรกิจในอีกอาณาเขตหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่งนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในอีกอาณาเขตหนึ่งจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่งนั้น และการถือหุ้นในส่วนที่มีการจ่ายเงินปันผลนั้นเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น ในกรณีเช่นนั้นให้นำบทบัญญัติ ข้อ 7 หรือข้อ 14 มาใช้บังคับแล้วแต่กรณี

4. ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตหนึ่งได้รับเงินได้หรือกำไรจากอีกอาณาเขตหนึ่ง อีกอาณาเขตหนึ่งนั้นจะไม่บังคับจัดเก็บภาษีใด ๆ จากเงินปันผลที่บริษัทจ่าย เว้นแต่ตราบเท่าที่ได้จ่ายเงินปันผลนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่งหรือตราบเท่าที่การถือหุ้นในส่วนที่เกี่ยวกับเงินปันผลที่จ่ายนั้นได้เกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่งนั้น และจะไม่กำหนดให้กำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรของบริษัทต้องเสียภาษีกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรร แม้ว่าเงินปันผลที่จ่ายหรือกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรนั้นจะประกอบขึ้นด้วยเงินได้หรือกำไรที่เกิดขึ้นในอีกอาณาเขตหนึ่งนั้นทั้งหมด หรือบางส่วนก็ตาม ไม่มีข้อความใดในวรรคนี้จะแปลความเป็นการขัดขวางอาณาเขตหนึ่งจากการเก็บภาษีเงินได้ตามกฎหมายของอาณาเขตนั้นจากกำไรที่ส่งออกโดยสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตนั้น แต่ภาษีที่เรียกเก็บจะไม่มีกรณีใดเกินภาษีที่เรียกเก็บจากเงินปันผลในอาณาเขตหนึ่งตามบทบัญญัติของวรรค 1 (ก) ของข้อนี้

ข้อ 11
ดอกเบี้ย

1. ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในอาณาเขตหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในอีกอาณาเขตหนึ่งนั้น อย่างไรก็ตาม ดอกเบี้ยเช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในอาณาเขตซึ่งดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้นและตามกฎหมายของอาณาเขตนั้น แต่ถ้าผู้รับเงินเป็นเจ้าของประโยชน์ในดอกเบี้ย ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน

(ก) ร้อยละ 10 ของจำนวนดอกเบี้ยทั้งสิ้น ถ้าดอกเบี้ยนั้นได้รับโดยสถาบันการเงินใด ๆ (รวมทั้งบริษัทประกันภัย)

(ข) ร้อยละ 15 ของจำนวนดอกเบี้ยทั้งสิ้น ในกรณีอื่น ๆ

2. คำว่า "ดอกเบี้ย" ที่ใช้ในข้อนี้ หมายถึง เงินได้จากสิทธิเรียกร้องในหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหลักประกันจำนองหรือไม่ และไม่ว่าจะมีสิทธิร่วมกันในผลกำไรของลูกหนี้หรือไม่และโดยเฉพาะเงินได้จากหลักทรัพย์รัฐบาล และเงินได้จากพันธบัตรหรือหุ้นกู้ รวมทั้งพรีเมี่ยมและรางวัลอันผูกพันกับหลักทรัพย์ พันธบัตร หรือหุ้นกู้เช่นว่านั้น รวมทั้งเงินได้ที่มีลักษณะทำนองเดียวกับเงินได้จากการให้กู้ยืมเงินตามกฎหมายภาษีอากรของอาณาเขตซึ่งเงินได้นั้นเกิดขึ้น ค่าปรับเนื่องจากความล่าช้าในการจ่ายเงินไม่ถือเป็นดอกเบี้ยตามความมุ่งประสงค์ของข้อนี้

3. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 2 ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในอาณาเขตหนึ่ง และได้รับโดยเจ้าหน้าที่ของอีกอาณาเขตหนึ่ง รวมถึง องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของอาณาเขตนั้น ส่วนราชการ ธนาคารกลาง หรือสถาบันการเงินใด ๆ ที่ถูกควบคุมโดยเจ้าหน้าที่นั้นซึ่งทุนทั้งหมดเป็นเจ้าของโดยเจ้าหน้าที่ของอีกอาณาเขตหนึ่งตามที่อาจตกลงเป็นคราว ๆ ระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของอาณาเขตทั้งสอง จะได้รับยกเว้นภาษีในอาณาเขตแรกที่กล่าวถึง

4. บทบัญญัติของวรรค 1 จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของประโยชน์ในดอกเบี้ยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตหนึ่งประกอบธุรกิจในอีกอาณาเขตหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตนั้น หรือให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระในอีกอาณาเขตหนึ่งจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตนั้น และสิทธิเรียกร้องในหนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับดอกเบี้ยที่จ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น ในกรณีเช่นว่านี้ให้นำบทบัญญัติของ ข้อ 7 หรือข้อ 14 มาใช้บังคับแล้วแต่กรณี

5. จะถือว่าดอกเบี้ยเกิดขึ้นในอาณาเขตหนึ่งเมื่อผู้จ่ายคือผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตนั้น อย่างไรก็ดี ในกรณีบุคคลที่จ่ายดอกเบี้ยไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในอาณาเขตหนึ่ง ซึ่งหนี้ที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้น และดอกเบี้ยนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น ดอกเบี้ยเช่นว่านั้นจะถือว่าเกิดขึ้นในอาณาเขตนั้น

6. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของประโยชน์หรือระหว่าง บุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนดอกเบี้ยที่จ่ายนั้น เมื่อคำนึงถึงสิทธิเรียกร้องในหนี้อันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายดอกเบี้ยแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนที่พึงตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของผู้รับประโยชน์หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นว่านั้น บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะกับเงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้นส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้คงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของแต่ละอาณาเขต ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่น ๆ แห่งความตกลงนี้ด้วย

ข้อ 12

ค่าสิทธิ

1. ค่าสิทธิที่เกิดขึ้นในอาณาเขตหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกอาณาเขตหนึ่งนั้น อย่างไรก็ตาม ค่าสิทธิเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในอาณาเขต ซึ่งค่าสิทธินั้นเกิดขึ้น และตามกฎหมายของอาณาเขตนั้น แต่ถ้าผู้รับเป็นเจ้าของประโยชน์ในค่าสิทธิ ภาษีที่เรียกเก็บนั้น จะต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของจำนวนค่าสิทธิทั้งสิ้น

2. คำว่า "ค่าสิทธิ" ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึง การจ่ายไม่ว่าชนิดใดๆ ที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนเพื่อการใช้ หรือสิทธิในการใช้ ลิขสิทธิ์ใด ๆ ในงานวรรณกรรม ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์ รวมทั้งฟิล์มภาพยนตร์หรือฟิล์มหรือเทปที่ใช้สำหรับการกระจายเสียงทางโทรทัศน์หรือทางวิทยุ สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ่นจำลอง แผนผัง สูตรลับหรือกรรมวิธีลับใด ๆ หรือเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้อุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมหรือทางวิทยาศาสตร์ หรือเพื่อข้อสนเทศเกี่ยวกับประสบการณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิทยาศาสตร์

3. บทบัญญัติของวรรค 1 จะไม่ใช้บังคับถ้าเจ้าของประโยชน์ในค่าสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตหนึ่งประกอบธุรกิจในอีกอาณาเขตหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตนั้น หรือประกอบการในอีกอาณาเขตหนึ่งนั้น โดยให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระจากฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวกับค่าสิทธิที่จ่ายนั้นมีส่วนเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น ในกรณีเช่นว่านี้ให้ใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ หรือข้อ ๑๔ บังคับแล้วแต่กรณี

4. ค่าสิทธิให้ถือว่าเกิดขึ้นในอาณาเขตหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายคือผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตนั้น อย่างไรก็ดี ในกรณีบุคคลผู้จ่ายค่าสิทธินั้นไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตหนึ่ง หรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในอาณาเขตหนึ่งอันก่อให้เกิดพันธกรณีที่จะต้องจ่ายค่าสิทธิที่เกิดขึ้น และค่าสิทธินั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้น ค่าสิทธิเช่นว่านั้นให้ถือว่าเกิดขึ้นในอาณาเขตนั้น

5. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของประโยชน์ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนค่าสิทธินั้น เมื่อคำนึงถึงการใช้สิทธิหรือข้อสนเทศอันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งควรจะได้ตกลงกันระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นว่านั้น บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะกับเงินจำนวนหลัง ในกรณีเช่นนั้น ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้คงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของแต่ละอาณาเขต ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่น ๆ แห่งความตกลงนี้ด้วย

ข้อ 13

ผลได้จากทุน

1. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ตามที่ระบุไว้ในข้อ 6 และตั้งอยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกอาณาเขตหนึ่งนั้น

2. ผลได้จากการจำหน่ายสังหาริมทรัพย์อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของอาณาเขตหนึ่งมีอยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่ง หรือสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับฐานประกอบการประจำ ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตหนึ่งมีอยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่งเพื่อความมุ่งประสงค์ในการให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระรวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายสถานประกอบการถาวรเช่นว่านั้น (โดยลำพังหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) หรือฐานประกอบการประจำเช่นว่านั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกอาณาเขตหนึ่งนั้น

3. ผลได้ที่วิสาหกิจของอาณาเขตหนึ่งได้รับจากการจำหน่ายเรือ หรืออากาศยานที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ หรือสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเดินเรือหรืออากาศยานเช่นว่านั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในอาณาเขตซึ่งผู้จำหน่ายเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่

4. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินหรือสินทรัพย์ใดๆ นอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในวรรค 1, 2 และ 3 ของข้อนี้ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในอาณาเขตซึ่งผู้จำหน่ายมีถิ่นที่อยู่

ข้อ 14

บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระ

1. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับบริการวิชาชีพหรือกิจกรรมอื่นๆในลักษณะอิสระให้เก็บภาษีได้เฉพาะในอาณาเขตนั้น เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้ เงินได้เช่นว่านั้นอาจเก็บภาษีได้ในอีกอาณาเขตหนึ่ง

(ก) ถ้าผู้นั้นมีฐานประกอบการประจำในอาณาเขตหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการประกอบกิจกรรมของผู้นั้นสำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันเกินกว่า 183 วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใด ๆ ในกรณีเช่นว่านั้นเฉพาะจำนวนเงินได้ที่พึงถือว่าเป็นของฐานประกอบการประจำนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกอาณาเขตหนึ่ง หรือ

(ข) ถ้าการอยู่ของผู้นั้นในอีกอาณาเขตหนึ่ง สำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันถึงหรือมากกว่า 183 วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใด ๆ ในกรณีเช่นว่านั้นเฉพาะจำนวนเงินได้ที่ได้รับจากกิจกรรมที่กระทำในอีกอาณาเขตหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกอาณาเขตหนึ่งนั้น หรือ

(ค) ถ้าค่าตอบแทนสำหรับกิจกรรมของผู้นั้นในอีกอาณาเขตหนึ่ง จ่ายโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตนั้น หรือตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำที่ตั้งอยู่ในอาณาเขตนั้น ในกรณีเช่นว่านั้น เฉพาะจำนวนค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกอาณาเขตหนึ่ง

2. คำว่า "บริการวิชาชีพ" ให้รวมถึงโดยเฉพาะกิจกรรมอิสระด้านวิทยาศาสตร์ วรรณกรรม ศิลปะ กิจกรรมการศึกษาหรือการสอน รวมทั้งกิจกรรมอิสระของแพทย์ ทันตแพทย์ ทนายความ วิศวกร สถาปนิก และนักบัญชี

ข้อ 15

บริการส่วนบุคคลที่ไม่เป็นอิสระ

1. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ 16, 17, 18 , 19, และ 20 เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานจะเก็บภาษีได้เฉพาะในอาณาเขตนั้น เว้นแต่การจ้างงานนั้นได้กระทำในอีกอาณาเขตหนึ่ง หากมีการจ้างงานเช่นว่านั้น ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้น อาจเก็บภาษีได้ในอีกอาณาเขตหนึ่งนั้น

2. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค 1 ค่าตอบแทนที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตหนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในอีกอาณาเขตหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในอาณาเขตแรกที่กล่าวถึงถ้า

(ก) ผู้รับเงินได้นั้นอยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่ง สำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันไม่เกิน 183 วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใด ๆ และ

(ข) ค่าตอบแทนนั้นจ่ายโดย หรือในนามของนายจ้างผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่ง และ

(ค) ค่าตอบแทนนั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำ ซึ่งนายจ้างมีอยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่ง

3. แม้จะมีบทบัญญัติในวรรคก่อน ๆ ของข้อนี้ ค่าตอบแทนที่ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงาน ที่กระทำในเรือหรืออากาศยาน ที่ใช้ดำเนินการในการจราจรระหว่างประเทศโดยวิสาหกิจของอาณาเขตหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในอาณาเขตนั้น

ข้อ 16

ค่าป่วยการของกรรมการ

ค่าป่วยการของกรรมการ และเงินที่ชำระอย่างอื่นอันคล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตหนึ่งได้รับในฐานะของสมาชิกในคณะกรรมการของบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกอาณาเขตหนึ่งนั้น

ข้อ 17

นักแสดงและนักกีฬา

1. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติในข้อ 14 และ 15 เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตหนึ่งได้รับในฐานะนักแสดง อาทิ นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุ หรือโทรทัศน์ หรือนักดนตรีหรือในฐานะนักกีฬา จากกิจกรรมส่วนบุคคลของตนที่กระทำในอีกอาณาเขตหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกอาณาเขตหนึ่งนั้น

2. ในกรณีเงินได้ในส่วนของกิจกรรมส่วนบุคคลที่กระทำโดยนักแสดงหรือนักกีฬาในฐานะเช่นว่านั้น มิได้เกิดขึ้นกับตัวนักแสดงหรือนักกีฬา แต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ 7, 14 และ 15 เงินได้นั้นอาจเก็บภาษีได้ในอาณาเขตที่กิจกรรมนั้น ๆ ของนักแสดง หรือนักกีฬาได้กระทำขึ้น

3. บทบัญญัติของวรรค 1 และ 2 จะไม่ใช้บังคับกับค่าตอบแทนหรือกำไร เงินเดือน ค่าจ้างและเงินได้อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกันที่ได้รับจากกิจกรรม ซึ่งกระทำโดยนักแสดงหรือนักกีฬาในอีกอาณาเขตหนึ่ง ถ้าการมาเยือนอีกอาณาเขตหนึ่งได้รับเงินอุดหนุนส่วนใหญ่จากกองทุนสาธารณะ ซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในทั้งสองอาณาเขต

4. โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของข้อ 7 ในกรณีกิจกรรมที่กล่าวถึงในวรรค 1 ได้จัดให้มีขึ้นในอาณาเขตหนึ่งโดยวิสาหกิจของอีกอาณาเขตหนึ่ง กำไรซึ่งวิสาหกิจเช่นว่านั้นได้รับจากการจัดให้มีกิจกรรมเหล่านี้ขึ้น อาจเก็บภาษีได้ในอาณาเขตแรกที่กล่าวถึง เว้นแต่วิสาหกิจนั้นได้รับการอุดหนุนเป็นส่วนใหญ่จากกองทุนสาธารณะซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในทั้งสองอาณาเขต

ข้อ 18

เงินบำนาญ

เงินบำนาญและค่าตอบแทนอื่นที่คล้ายคลึงกันสำหรับการจ้างแรงงานในอดีตที่เกิดขึ้นในอาณาเขตหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในอาณาเขตนั้น

ข้อ 19

นักศึกษา

บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งในเวลาก่อนหน้าที่จะไปเยือนอาณาเขตหนึ่งเคยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่ง และการไปเยือนอาณาเขตที่กล่าวถึงอาณาเขตแรกนั้น ก็เพียงเพื่อประสงค์ที่จะ

(ก) เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาอื่นที่เป็นที่ยอมรับ หรือ

(ข) เข้ารับการฝึกอบรมให้สามารถปฏิบัติงานด้านวิชาชีพ หรือการค้า หรือ

(ค) ศึกษาหรือทำการค้นคว้าวิจัยโดยเป็นผู้รับทุน เงินอุดหนุนหรือรางวัลจากองค์การ ศาสนา การกุศล วิทยาศาสตร์ วรรณกรรม หรือการศึกษา

จะได้รับยกเว้นภาษีในอาณาเขตนั้นที่เก็บจาก

(1) เงินที่ส่งจากต่างประเทศเพื่อความมุ่งประสงค์ในการครองชีพ การศึกษา การเล่าเรียน การค้นคว้าวิจัย หรือการฝึกอบรมของผู้นั้นเอง

(2) ทุน เงินอุดหนุนหรือเงินรางวัล

ข้อ 20

ศาสตราจารย์ ครู และนักวิจัย

1. บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตหนึ่งในเวลาก่อนหน้าที่จะไปเยือนอีกอาณาเขตหนึ่งเคย และเป็นผู้ซึ่งได้ไปเยือนอีกอาณาเขตหนึ่งตามคำเชิญของมหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน หรือสถาบันการศึกษาอื่นใดที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งได้รับการรับรองจากผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องในอีกอาณาเขตหนึ่งเป็นเวลาไม่เกินสองปี เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการสอนหรือการวิจัย หรือทั้งสองประการ ณ สถาบันการศึกษาเช่นว่านั้น จะได้รับการยกเว้นภาษีในอีกอาณาเขตหนึ่งสำหรับค่าตอบแทนจากการสอนหรือการวิจัยดังกล่าว

2. ข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะกับเงินได้จากการวิจัย ถ้าการวิจัยเช่นว่านั้นได้ดำเนินการโดยบุคคลธรรมดาเพื่อประโยชน์สาธารณะ และไม่ใช่เพื่อประโยชน์ของเอกชนบางคน หรือเอกชนอื่น ๆ เป็นสำคัญ

ข้อ 21

เงินได้อื่น ๆ

บรรดารายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตหนึ่งที่มิได้เกี่ยวข้องกับข้อก่อน ๆ ของความตกลงนี้ อาจเก็บภาษีได้ในอาณาเขตซึ่งเงินได้เกิดขึ้น

ข้อ 22

การขจัดภาษีซ้อน

1. ในอาณาเขตซึ่ง TTEO เป็นผู้แทน การซ้ำซ้อนของภาษีจะได้รับการขจัด ดังนี้

ภายใต้บังคับกฎหมายของอาณาเขตซึ่ง TTEO เป็นผู้แทนในส่วนที่เกี่ยวกับการยอมให้ถือเป็นเครดิตต่อภาษีที่พึงชำระในอาณาเขตซึ่ง TETO เป็นผู้แทน ในกรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของอาณาเขตซึ่ง TTEO เป็นผู้แทน ได้รับเงินได้จากอาณาเขตซึ่ง TETO เป็นผู้แทน ซึ่งอาจเก็บภาษีได้ในอาณาเขตซึ่ง TETO เป็นผู้แทนตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ จำนวนภาษีที่พึงชำระในอาณาเขตซึ่ง TETO เป็นผู้แทนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินได้นั้น จะยอมให้เป็นเครดิตต่อภาษีที่จัดเก็บจากผู้มีถิ่นที่อยู่นั้นในอาณาเขตซึ่ง TTEO เป็นผู้แทน เครดิตที่ยอมให้หักต่อภาษีที่พึงชำระในอาณาเขตซึ่ง TTEO เป็นผู้แทนนั้น จะต้องไม่เกินจำนวนภาษีที่ได้คำนวณตามอัตราภาษีที่ใช้บังคับภายใน ซึ่งเป็นจำนวนที่เพิ่มขึ้น อันเนื่องมาจากผลการรวมของเงินได้ที่ได้รับจากอาณาเขตซึ่ง TETO เป็นผู้แทน

2. ในอาณาเขตซึ่ง TETO เป็นผู้แทน การซ้ำซ้อนของภาษีจะได้รับการขจัด ดังนี้

ภายใต้บังคับกฎหมายของอาณาเขตซึ่ง TETO เป็นผู้แทน ในส่วนที่เกี่ยวกับการยอมให้ถือเป็นเครดิตต่อภาษีที่พึงชำระในอาณาเขตซึ่ง TTEO เป็นผู้แทน ในกรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของอาณาเขตซึ่ง TETO เป็นผู้แทนได้รับเงินได้จากอาณาเขตซึ่ง TTEO เป็นผู้แทน ซึ่งอาจเก็บภาษีได้ในอาณาเขตซึ่ง TTEO เป็นผู้แทนตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ จำนวนภาษีที่พึงชำระในอาณาเขตซึ่ง TTEO เป็นผู้แทนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินได้นั้น จะยอมให้เป็นเครดิตต่อภาษีที่จัดเก็บจากผู้มีถิ่นที่อยู่นั้นในอาณาเขตซึ่ง TETO เป็นผู้แทน เครดิตที่ยอมให้หักต่อภาษีที่พึงชำระในอาณาเขตซึ่ง TETO เป็นผู้แทนนั้น จะต้องไม่เกินจำนวนภาษีที่ได้คำนวณตามอัตราภาษีที่ใช้บังคับภายใน ซึ่งเป็นจำนวนที่เพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากผลการรวมของเงินได้ที่ได้รับจากอาณาเขตซึ่ง TTEO เป็นผู้แทน

3. เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรค 1 คำว่า "ภาษีที่พึงชำระในอาณาเขตซึ่ง TETO เป็นผู้แทน" จะถือว่ารวมถึง จำนวนภาษีในอาณาเขตซึ่ง TETO เป็นผู้แทน ที่ควรจะได้ชำระภายใต้กฎหมายของอาณาเขตซึ่ง TETO เป็นผู้แทน ถ้าภาษีในอาณาเขตซึ่ง TETO เป็นผู้แทนไม่ได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนตาม

(ก) บทบัญญัติของข้อ 6, 7, 8, และ 8 - 1 แห่งพระราชบัญญัติการเพิ่มประสิทธิภาพอุตสาหกรรมในอาณาเขตซึ่ง TETO เป็นผู้แทน ที่มีผลบังคับใช้ในวันที่ลงนามของความตกลงนี้ หรือที่ได้เปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยหลังจากวันที่ลงนามของความตกลงนี้

(ข) มาตรการส่งเสริมพิเศษอื่นใดที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อการส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจในอาณาเขตซึ่ง TETO เป็นผู้แทน ซึ่งอาจนำมาใช้ในภายหลังเพื่อการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันตามที่อาจตกลงระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของอาณาเขตทั้งสอง

4. เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรค 2 คำว่า "ภาษีที่พึงชำระในอาณาเขตซึ่ง TTEO เป็นผู้แทน" จะถือว่ารวมถึง จำนวนภาษีในอาณาเขตซึ่ง TTEO เป็นผู้แทนที่ควรจะได้ชำระภายใต้กฎหมายของอาณาเขตซึ่ง TTEO เป็นผู้แทน ถ้าภาษีในอาณาเขตซึ่ง TTEO เป็นผู้แทนไม่ได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนตาม

(ก) บทบัญญัติของมาตรา 31, 33, 34 และ 35 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนในอาณาเขตซึ่ง TTEO เป็นผู้แทน ที่มีผลบังคับใช้ในวันที่ลงนามของความตกลงนี้ หรือที่ได้เปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยหลังจากวันที่ลงนามของความตกลงนี้

(ข) มาตรการส่งเสริมพิเศษอื่นใดที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อการส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจในอาณาเขตซึ่ง TTEO เป็นผู้แทน ซึ่งอาจนำมาใช้ในภายหลังเพื่อการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมกฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันตามที่อาจตกลงระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของอาณาเขตทั้งสอง

5. บทบัญญัติของวรรค 3 และ 4 จะใช้บังคับในระยะเวลา 5 ปี นับจากวันที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ บทบัญญัติเหล่านี้จะใช้บังคับกับผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตซึ่ง TETO เป็นผู้แทนโดยได้รับอนุมัติจากผู้มีอำนาจของอาณาเขตนั้น และกับผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตซึ่ง TTEO เป็นผู้แทน ระยะเวลาใช้บังคับอาจขยายได้ โดยความตกลงร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของทั้งสองอาณาเขต

ข้อ 23

การไม่เลือกประติบัติ

1. คนชาติของอาณาเขตหนึ่ง จะต้องไม่ถูกบังคับในอีกอาณาเขตหนึ่งให้เสียภาษีอากรใด ๆ หรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใด ๆ เกี่ยวกับการนั้นอันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งคนชาติของอีกอาณาเขตหนึ่งถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตามในสถานการณ์เดียวกัน

2. คำว่า "คนชาติ" หมายถึง

(1) บุคคลธรรมดาทั้งปวงที่มีสัญชาติของอาณาเขตหนึ่ง

(2) นิติบุคคล ห้างหุ้นส่วน และสมาคม ได้รับสถานภาพของตนเช่นนั้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับในอาณาเขตหนึ่ง

3. ภาษีอากรที่เก็บจากสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของอาณาเขตหนึ่งมีอยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่ง จะต้องไม่ถูกเรียกเก็บในอีกอาณาเขตหนึ่งนั้น โดยเป็นการอนุเคราะห์น้อยกว่าภาษีอากรที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจของอีกอาณาเขตหนึ่งที่ประกอบกิจกรรมอย่างเดียวกัน บทบัญญัติของข้อนี้ จะไม่แปลความเป็นการผูกพันอาณาเขตหนึ่งในอันที่จะยอมให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่ง ซึ่งค่าลดหย่อนส่วนบุคคล การบรรเทาภาระและการหักลดใด ๆ เพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษีอันเนื่องมาจากความเป็นพลเมืองหรือความรับผิดชอบทางครอบครัวซึ่งอาณาเขตนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตของตน

4. เว้นแต่ในกรณีบทบัญญัติของข้อ 9 วรรค 6 ของข้อ 11 หรือวรรค 5 ของข้อ 12 ใช้บังคับ ดอกเบี้ย ค่าสิทธิ และการชำระอื่น ๆ ที่จ่ายโดยวิสาหกิจของอาณาเขตหนึ่งให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการกำหนดกำไรที่พึงเสียภาษีของวิสาหกิจเช่นว่านั้น จะยอมให้หักได้ภายใต้เงื่อนไขเดียวกันเสมือนว่าจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตแรกที่กล่าวถึง

5. วิสาหกิจของอาณาเขตหนึ่งซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกอาณาเขตหนึ่ง คนเดียวหรือหลายคนเป็นเจ้าของหรือควบคุมทุนทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจะไม่ถูกบังคับในอาณาเขตแรกที่กล่าวถึงให้เสียภาษีอากรใด ๆ หรือปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใด ๆ เกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งวิสาหกิจอื่นที่คล้ายคลึงกันของอาณาเขตแรกที่กล่าวถึง ถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตาม

6. ในข้อนี้ คำว่า "ภาษีอากร" หมายถึง ภาษีซึ่งอยู่ในบังคับของความตกลงนี้

ข้อ 24

วิธีการดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน

1. ในกรณีที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของอาณาเขตหนึ่งพิจารณาเห็นว่าการกระทำของอาณาเขตหนึ่งหรือทั้งสองอาณาเขตมีผลหรือจะมีผลให้ตนเองต้องเสียภาษีอากรโดยไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้ บุคคลผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของอาณาเขตที่ตนมีถิ่นที่อยู่ โดยไม่ต้องคำนึงถึงทางแก้ไขที่บัญญัติไว้ในกฎหมายภายในของอาณาเขตแต่ละอาณาเขตนั้น คำร้องดังกล่าวต้องยื่นภายในเวลา ๓ ปี นับจากที่ได้รับแจ้งครั้งแรกถึงการกระทำที่ก่อให้เกิดการปฏิบัติทางภาษีอันไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้

2. ถ้าข้อคัดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควรและถ้าตนไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่พอใจได้เอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพยายามแก้ไขกรณีนั้นโดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของอีกอาณาเขตหนึ่ง เพื่อการเว้นการเก็บภาษีอันไม่เป็นไปตามความตกลงนี้

3. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของอาณาเขตทั้งสองอาณาเขต จะต้องพยายามแก้ไขความยุ่งยากหรือข้อสงสัยใด ๆ อันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับความตกลงนี้ โดยความตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจปรึกษาหารือกัน เพื่อขจัดการเก็บภาษีซ้อนในกรณีใด ๆ ที่มิได้บัญญัติไว้ในความตกลงนี้ด้วย

4. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของอาณาเขตทั้งสองอาณาเขตอาจติดต่อกันโดยตรงเพื่อความมุ่งประสงค์ให้บรรลุความตกลงกันตามความหมายในวรรคก่อน ๆ นั้น

ข้อ 25

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

1. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของแต่ละอาณาเขตจะแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติตามบทบัญญัติความตกลงนี้หรือตามกฎหมายภาษีที่ใช้บังคับในแต่ละอาณาเขตซึ่งเกี่ยวกับภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของความตกลงนี้เท่าที่ภาษีอากรตามกฎหมายนั้นไม่ขัดกันกับความตกลงนี้ ข้อสนเทศใดซึ่งแลกเปลี่ยนให้ถือว่าเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะกับบุคคลหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประเมินหรือการจัดเก็บภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของความตกลงนี้

2. ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม มิให้แปลความหมายบทบัญญัติของวรรค 1 เป็นการตั้งข้อผูกพันบังคับทั้งสองอาณาเขตให้ต้อง

(ก) ดำเนินมาตรการทางการบริหาร โดยบิดเบือนไปจากกฎหมายที่ใช้บังคับใน หรือวิธีปฏิบัติทางการบริหารของ อาณาเขตนั้นหรืออีกอาณาเขตหนึ่ง

(ข) ให้ข้อสนเทศอันมิอาจจัดหาได้ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหารโดยปกติของอาณาเขตนั้นหรืออีกอาณาเขตหนึ่ง

(ค) ให้ข้อสนเทศซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิชาชีพ หรือกรรมวิธีทางการค้า หรือข้อสนเทศ ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการขัดกับนโยบายสาธารณะ (ความสงบเรียบร้อยอันดีของสาธารณชน)

ข้อ 26

การมีผลใช้บังคับ

1. ความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับเมื่อได้มีการแลกเปลี่ยนหนังสือโดยผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจของ TETO และ TTEO ยืนยันว่าทั้งสองฝ่ายได้ดำเนินการครบถ้วนกระบวนการกฎหมายภายในที่จำเป็นเพื่อให้ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ

2. บทบัญญัติของความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับ

(ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนที่จ่ายหรือนำส่งหรือเครดิตในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากเดือนที่ความตกลงได้มีการแลกเปลี่ยนหนังสือกันแล้ว

(ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้อื่น ๆ สำหรับปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากเดือนที่ได้มีการแลกเปลี่ยนหนังสือกันแล้ว

ข้อ 27

การเลิกใช้

ความตกลงนี้จะยังคงมีผลบังคับตลอดไป แต่ TETO และ TTEO อาจแจ้งการบอกเลิกเป็นลายลักษณ์อักษรแก่อีกฝ่ายหนึ่งในหรือก่อนวันที่ 30 มิถุนายน ในปีปฏิทินใด ๆ ที่เริ่มต้นภายหลังจากครบกำหนดห้าปีนับจากวันที่ความตกลงมีผลใช้บังคับ

ในกรณีเช่นนี้ความตกลงเป็นอันเลิกมีผลใช้บังคับ

(ก) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนที่จ่ายหรือนำส่งหรือเครดิตในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากเดือนที่มีการแจ้งการบอกเลิก

(ข) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้อื่น ๆ สำหรับปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากเดือนที่มีการแจ้งการบอกเลิก

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ ณ กรุงไทเป เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม ปีหนึ่งพันเก้าร้อยเก้าสิบเก้า แห่งปีคริสต์ศักราช เป็นภาษาไทย จีน และอังกฤษ ทุกฉบับใช้เป็นหลักฐานได้เท่าเทียมกัน กรณีที่มีความขัดแย้งกัน ให้ถือฉบับภาษาอังกฤษเป็นเกณฑ์

ในนามสำนักงานเศรษฐกิจและการค้าไทเป ประจำประเทศไทย	ในนามสำนักงานการค้าและเศรษฐกิจไทย ประจำไทเป
Huang Hsien-yang	
หวง เสี่ยน-หลง ผู้แทน	จุลพงษ์ โนนศรีชัย ผู้อำนวยการใหญ่

MOFA 279

AGREEMENT

BETWEEN

THE TAIPEI ECONOMIC AND TRADE OFFICE IN THAILAND

AND

THE THAILAND TRADE AND ECONOMIC OFFICE IN TAIPEI

FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND

THE PREVENTION OF FISCAL EVASION

WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

MOFA 729

MOFA 729

AGREEMENT
BETWEEN
THE TAIPEI ECONOMIC AND TRADE OFFICE IN THAILAND
AND
THE THAILAND TRADE AND ECONOMIC OFFICE IN TAIPEI
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Taipei Economic and Trade Office in Thailand
(TETO)
and
The Thailand Trade and Economic Office in Taipei
(TTEO)

Desiring to conclude an agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and
Having obtained approval from their respective authorities,
Have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the territories.

Article 2

TAXES COVERED

1. The existing taxes to which the Agreement shall apply are in particular:

   (a) in the territory in respect of which the taxation laws administered by the Thai Revenue Department are applied at the date of signature of this Agreement:
   the income tax; and
   the petroleum income tax;

   (b) in the territory in respect of which the taxation laws administered by the Department of Taxation, Ministry of Finance, Taipei are applied at the date of signature of this Agreement:
   the individual consolidated income tax; and

the profit-seeking enterprise income tax.

2. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the territories shall notify each other of significant changes which have been made in the taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires:

   (a) the term "territory" means the territory referred to in subparagraph 1 (a) or 1 (b) of Article 2, as the context requires;

   (b) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons as well as any entity treated as a person for tax purposes;

   (c) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

   (d) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a territory, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other territory;

   (e) the terms "enterprise of a territory" and "enterprise of the other territory" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a territory and an enterprise carried on by a resident of the other territory, as the context requires;

   (f) the term "competent authority" means:

      (i) in the case of the territory referred to in subparagraph 1 (a) of Article 2, the Director - General of the Revenue Department or a representative authorised by the Director - General;

      (ii) in the case of the territory referred to in subparagraph 1 (b) of Article 2, the Director - General of the Department of Taxation, Ministry of Finance or a representative authorised by the

Director - General.

2. As regards the application of this Agreement at any time in a territory, any term not defined in the Agreement shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has at that time under the laws of that territory concerning the taxes to which the Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that territory prevailing over a meaning given to the term under other laws of that territory.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, a person is a resident of a territory if, under the laws of that territory, the person is liable to tax by reason of domicile, residence, place of management or incorporation or other criterion of a similar nature.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both territories, then his status shall be determined as follows:

   (a) he shall be deemed to be a resident of the territory where he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both territories, he shall be deemed to be a resident of the territory with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

   (b) if where his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either territory, he shall be deemed to be a resident of the territory in which he has an habitual abode;

   (c) if he has an habitual abode in both territories or in neither of them, the competent authorities of both territories shall endeavour to settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both territories, then the competent authorities of both territories shall endeavour to settle the question by mutual agreement.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

   (a) a place of management;

   (b) a branch;

   (c) an office;

   (d) a factory;

   (e) a workshop;

   (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources;

   (g) a farm or plantation;

   (h) a warehouse, in relation to a person providing storage facilities for others;

   (i) a building site, a construction, installation or assembly project or supervisory activities in connection therewith, where such site, project or activities continue for a period of more than six months;

   (j) the furnishing of services including consultancy services by a resident of a territory through employees or other personnel, where activities of that nature continue for the same or a connected project within the other territory for a period or periods aggregating more than six months within any twelve-month period.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

   (a) the use of facilities solely for the purpose of storage or display of

goods or merchandise belonging to the enterprise;

(b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage or display;

(c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;

(e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

(f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 5 applies - is acting in a territory on behalf of an enterprise of the other territory, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in the first-mentioned territory, if such a person:

(a) has and habitually exercises in the first-mentioned territory an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise;

(b) has no such authority, but habitually maintains in the first-mentioned territory a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly fills orders or makes deliveries on behalf of the enterprise; or

(c) has no such authority, but habitually secures orders in the first-mentioned territory wholly or almost wholly for the enterprise or for the enterprise and other enterprises which are controlled by it or have a controlling interest in it.

5. An enterprise of a territory shall not be deemed to have a permanent establishment in the other territory merely because it carries on business in that other territory through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

6. The fact that a company which is a resident of a territory controls or is controlled by a company which is a resident of the other territory, or which carries on business in that other territory (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a territory from immovable property situated in the other territory may be taxed in that other territory.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the territory where the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The income or profits of an enterprise of a territory shall be taxable only

in that territory unless the enterprise carries on business in the other territory through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the income or profits of the enterprise may be taxed in the other territory but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a territory carries on business in the other territory through a permanent establishment situated therein, there shall in each territory be attributed to that permanent establishment the income or profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In the determination of the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses of the enterprise which are incurred for the purposes of the permanent establishment (including executive and general administrative expenses so incurred), whether incurred in the territory in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no deduction is allowable in respect of expenses which are not deductible under the laws of the territory in which the permanent establishment is situated.

4. Insofar as it has been customary in a territory to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of a certain percentage of the gross receipt of the enterprise or of the permanent establishment or on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 of this Article shall preclude that territory from determining the profits to be taxed by such a method as may be customary; the method adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No income or profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the income or profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where income or profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Income or profits derived by an enterprise of a territory from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in that territory.

2. Income or profits derived by an enterprise of a territory from the operation of ships in international traffic may be taxed in the other territory, but the tax imposed in that other territory shall be reduced by an amount equal to 50 per cent thereof.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall also apply to income or profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

4. Paragraphs 1 and 2 shall also apply to income or profits from the rental of ships or aircraft on a time, voyage or bareboat basis, and income or profits from the rental of containers and related equipment, which is incidental to the international operation of ships or aircraft.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

Where

(a) an enterprise of a territory participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other territory, or

(b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a territory and an enterprise of the other territory,

and in either case conditions are made or imposed between the two

enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any income or profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the income or profits of that enterprise and taxed accordingly.

MOFA 229

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a territory to a resident of the other territory may be taxed in that other territory. However, such dividends may also be taxed in the territory of which the company paying the dividents is a resident and according to the laws of that territory, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends, the tax so charged shall not exceed:

   (a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner directly holds at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

   (b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

2. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws applicable in the territory where the company making the distribution is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a territory, carries on business in the other territory, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other territory independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Where a company which is a resident of a territory derives income or profits from the other territory, that other territory may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends

are paid to a resident of that other territory or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other territory, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of income or profits arising in such other territory. Nothing in this paragraph shall be construed as preventing a territory from imposing income tax, according to the laws of that territory, on the disposal of profits made by a permanent establishment situated therein, but the tax charged shall in no case exceed the tax charged on dividends in the territory in accordance with provisions of paragraph 1 (a) of this Article.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a territory and paid to a resident of the other territory may be taxed in that other territory. However, such interest may also be taxed in the territory in which it arises and according to the laws of that territory, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed:

   (a) 10 per cent of the gross amount of the interest if it is received by any financial institution (including an insurance company);

   (b) 15 per cent of the gross amount of the interest in other cases.

2. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, as well as income assimilated to income from money lent by the taxation law of the territory where the income arises. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this article.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, interest arising in a territory and derived by the authority of the other territory including local authorities thereof, a political subdivision, the Central Bank or any financial institution controlled by that authority, the capital of which is

wholly owned by the authority of the other territory, as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of both territories, shall be exempt from tax in the first-mentioned territory.

4. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a territory, carries on business in the other territory, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other territory independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such cases the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Interest shall be deemed to arise in a territory when the payer is a resident of that territory. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a territory or not, has in a territory a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in that territory.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each territory, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a territory and paid to a resident of the other territory may be taxed in that other territory. However, such royalties may also be taxed in the territory in which they arise and according to the laws of that territory, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

2. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, or films or tapes used for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a territory, carries on business in the other territory, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other territory independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such cases the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Royalties shall be deemed to arise in a territory when the payer is a resident of that territory. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a territory or not, has in a territory a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in that territory.

5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each territory, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a territory from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other

territory may be taxed in that other territory.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a territory has in the other territory or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a territory in the other territory for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other territory.

3. Gains derived by an enterprise of a territory from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that territory where the alienator is a resident.

4. Gains from the alienation of any property or assets, other than those referred to in paragraphs 1, 2 and 3 of this Article, shall be taxable only in the territory where the alienator is a resident.

Article 14

INDEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Income derived by a resident of a territory in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that territory except in the following circumstances, when such income may also be taxed in the other territory:

   (a) if he has a fixed base available to him in the other territory for the purpose of performing his activities, for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period; in that case, only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other territory; or

   (b) if his stay in the other territory is for a period or periods amounting to or exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other territory may be taxed in that other territory ; or

   (c) if the remuneration for his activities in the other territory is paid by a

resident of that territory or is borne by a permanent establishment or a fixed base situated in that territory; in that case, only so much of the remuneration as is derived therefrom may be taxed in that territory.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, dentists, lawyers, engineers, architects and accountants.

Article 15

DEPENDENT PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 16, 17, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a territory in respect of an employment shall be taxable only in that territory unless the employment is exercised in the other territory. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other territory.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a territory in respect of an employment exercised in the other territory shall be taxable only in the first-mentioned territory if:

   (a) the recipient is present in the other territory for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period, and

   (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other territory, and

   (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other territory.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, by an enterprise of a territory shall be taxable only in that territory.

Article 16

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a territory in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other territory may be taxed in that other territory.

MOFA 229

Article 17

ARTISTES AND SPORTSMEN

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a territory as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other territory, may be taxed in that other territory.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the territory where the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to remuneration or profits, salaries, wages and other similar income derived from activities performed in the other territory by an entertainer or a sportsman if the visit to that other territory is substantially supported by public funds as recognized by the competent authorities in both territories.

4. Notwithstanding the provisions of Article 7, where the activities mentioned in paragraph 1 are provided in a territory by an enterprise of the other territory, the profits derived from providing these activities by such an enterprise may be taxed in the first-mentioned territory unless the enterprise is substantially supported by public funds as recognized by the competent authorities in both territories.

MOFA 229

Article 18

PENSIONS

Pensions and other similar remuneration for past employment arising in a

territory shall be taxable only in that territory.

Article 19

STUDENTS

An individual who, immediately before visiting a territory was a resident of the other territory and whose visit to the first-mentioned territory is solely for the purpose of:

(a) studying at a university or other recognized educational institution; or

(b) securing training to qualify him to practise a profession or trade; or

(c) studying or carrying out research as a recipient of a grant, allowance or award from relevant authorities or from a religious, charitable, scientific, literary or educational organization;

shall be exempt from tax in that territory on:

(i) remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training; and

(ii) the grant, allowance or award.

Article 20

PROFESSORS, TEACHERS AND RESEARCHERS

1. An individual who is a resident of a territory immediately before making a visit to the other territory and who, at the invitation of any university, college, school or other similar educational institution which is recognized by relevant authorities in that other territory, visits that other territory for a period not exceeding two years solely for the purpose of teaching or research or both at such educational institution shall be exempt from tax in that other territory on any remuneration for such teaching or research.

2. This Article shall only apply to income from research if such research is undertaken by the individual for the public interest and not primarily for the benefit of some other private person or persons.

Article 21

OTHER INCOME

Items of income of a resident of a territory which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Agreement may be taxed in the territory where the income arises.

Article 22

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In the territory represented by the Thailand Trade and Economic Office in Taipei (TTEO), double taxation shall be eliminated as follows:

   Subject to the laws applicable in the territory represented by TTEO regarding the allowance as a credit against the tax payable in the territory represented by the Taipei Economic and Trade Office in Thailand (TETO), where a resident of the territory represented by TTEO derives income from the territory represented by TETO which may be taxed in the territory represented by TETO in accordance with the provisions of this Agreement, the amount of tax payable in the territory represented by TETO in respect of that income shall be allowed as a credit against the tax imposed in the territory represented by TTEO on that resident. The credit so allowed against the tax payable in the territory represented by TTEO shall not exceed the amount of tax which, computed at the applicable domestic tax rate, is increased in consequence of inclusion of its income derived from the territory represented by TETO.

2. In the territory represented by TETO, double taxation shall be eliminated as follows:

   Subject to the laws applicable in the territory represented by TETO regarding the allowance as a credit against the tax payable in the territory represented by TTEO, where a resident of the territory represented by TETO derives income from the territory represented by TTEO which may be taxed in the territory represented by TTEO in accordance with the provisions of this Agreement, the amount of tax payable in the territory represented by TTEO in respect of that income shall be allowed as a credit against the tax imposed in the territory represented by TETO on that resident. The credit so allowed against the tax payable in the

territory represented by TETO shall not exceed the amount of tax which, computed at the applicable domestic tax rate, is increased in consequence of inclusion of its income derived from the territory represented by TTEO.

3. For the purpose of paragraph 1, the term "the tax payable in the territory represented by TETO" shall be deemed to include the amount of tax in the territory represented by TETO which would have been paid under the laws of the territory represented by TETO if the tax in the territory represented by TETO had not been exempted or reduced in accordance with:

   (a) the provisions of Articles 6, 7, 8 and 8-1 of the Statute for Upgrading Industries in the territory represented by TETO, as effective on the date of signature of this Agreement or as modified only in minor aspects after the date of signature of this Agreement;

   (b) any other special incentive measures designed to promote economic development in the territory represented by TETO which may be introduced hereafter in modification of, or in addition to, the existing laws, as may be agreed between the competent authorities of both territories.

4. For the purposes of paragraph 2, the term "the tax payable in the territory represented by TTEO" shall be deemed to include the amount of tax in the territory represented by TTEO which would have been paid under the laws of the territory represented by TTEO if the tax in the territory represented by TTEO had not been exempted or reduced in accordance with:

   (a) the provisions of the sections 31, 33, 34 and 35 of the Investment Promotion Act in the territory represented by TTEO, as effective on the date of signature of this Agreement or as modified only in minor aspects after the date of signature of this Agreement;

   (b) any other special incentive measures designed to promote economic development in the territory represented by TTEO which may be introduced hereafter in modification of, or in addition to, the existing laws, as may be agreed between the competent authorities of both territories.

5. The provisions of paragraphs 3 and 4 shall apply in a period of five years from the date on which this Agreement enters into force. These

provisions shall apply to a resident of the territory represented by TETO approved by its authority and to a resident of the territory represented by TTEO. The period of application may be extended by mutual agreement between the competent authorities of both territories.

Article 23

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a territory shall not be subjected in the other territory to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other territory in the same circumstances are or may be subjected.

2. The term "national" means:

   (i) any individual possessing the nationality of a territory;

   (ii) any legal person, partnership and association deriving its status as such from the laws in force in a territory.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a territory has in the other territory shall not be less favourably levied in that other territory than the taxation levied on enterprises of that other territory carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a territory to grant to residents of the other territory any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of Article 9, paragraph 6 of Article 11, or paragraph 5 of Article 12 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a territory to a resident of the other territory shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned territory.

5. Enterprises of a territory, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other territory shall not be subjected in the first-mentioned territory to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more

burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned territory are or may be subjected.

6. In this Article the term "taxation" means taxes which are the subject of this Agreement.

MOFA 229

Article 24

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a territory considers that the actions of one or both of the territories result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the laws applicable in those territories, present his case to the competent authority of the territory of which he is a resident. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other territory, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Agreement.

3. The competent authorities of the territories shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.

4. The competent authorities of the territories may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

MOFA 229

Article 25

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the territories shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Agreement or of the laws applicable in the territories concerning taxes covered by the Agreement, insofar as the taxation thereunder is not

contrary to the Agreement. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall not be disclosed to any persons or authorities other than those concerned with the assessment or collection of the taxes which are the subject of this Agreement.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on the competent authority of a territory the obligation:

   (a) to carry out administrative measures at variance with the laws applicable in, or administrative practice of that or of the other territory;

   (b) to supply information which is not obtainable under the laws applicable in, or in the normal course of the administration of that or of the other territory;

   (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (order public).

Article 26

ENTRY INTO FORCE

1. This Agreement shall enter into force upon an exchange of notes by the duly authorized representatives of the Taipei Economic and Trade Office in Thailand and the Thailand Trade and Economic Office in Taipei confirming that both sides have completed all internal legal procedures necessary to give effect to this Agreement.

2. The provisions of this Agreement shall have effect:

   (a) in respect of taxes withheld at the source, on amounts paid, remitted or credited on or after the first day of January next following that in which the exchange of notes takes place;

   (b) in respect of other taxes on income, for taxable years or accounting periods beginning on or after the first day of January next following that in which the exchange of notes takes place.

Article 27

TERMINATION

This Agreement shall remain in force indefinitely, but the Taipei Economic and Trade Office in Thailand and the Thailand Trade and Economic Office in Taipei may, on or before 30th June in any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force, give to the other written notice of termination.

In such event, the Agreement shall cease to have effect:

(a) in respect of taxes withheld at the source, on amounts paid, remitted or credited on or after the first day of January next following that in which the notice is given;

(b) in respect of other taxes on income, for taxable years or accounting periods beginning on or after the first day of January next following that in which the notice is given.

MOFA 229

Done in duplicate at Taipei on this ninth day of July, one thousand nine hundred and ninety nine Year of the Christian Era, each in the Thai, Chinese and English languages, all texts being equally authoritative, except in the case of discrepancy then the English text shall prevail.

MOFA 229

FOR THE TAIPEI ECONOMIC AND TRADE OFFICE IN THAILAND

HUANG HSIEN-YUNG
REPRESENTATIVE

FOR THE THAILAND TRADE AND ECONOMIC OFFICE IN TAIPEI

JULLAPONG NONSRICHAI
EXECUTIVE DIRECTOR

MOFA 229